

Godkendelse af Anlægget pligtig inden for en passende, af Vandløbsretten fastsat Frist at lade udføre de Foranstaltninger, som Vandløbsretten skønner nødvendige for, at Bestemmelserne i § 5, Stk. 1, og § 71 kan ske Fyldest. Er de nødvendige Foranstaltninger uigenfærlige eller urimelig kostbare i Forhold til den Skade og Ulempe, Anlægget forvolder, bliver der hos Anlæggets Ejer at tillægge de skadelidende Godtgørelse for fremtidig Skade og Ulempe. For tidligere forvoldt Skade kan der kun tillægges de skadelidende Godtgørelse i Tilfælde af mangelfuld Vedligeholdelse eller Pasning af Anlægget, Overbelastning eller Benyttelse af dette paa væsentlig anden Maade eller til andet Formaal end godkendt af Vandløbsretten.

3. Andre bestaaende Anlæg kan forlanges fjernet eller ombygget efter Vandløbsrettens nærmere Bestemmelse og inden for en af denne fastsat Frist. Anlæggets Ejer er desuden erstatningspligtig for enhver Skade, som et ulovligt Anlægs Tilstedeværelse eller Benyttelse efter Vandløbsrettens Skøn maatte forvolde.

4. Erstatning for Skade fastsættes af Vandløbsretten. Hidrører Skaden fra flere Ejendomme eller Anlæg, skal Vandløbsretten fastsætte det Forhold, i hvilket de enkelte Ejere hæfter for Skaden. Ejeren af et Fællesanlæg har Regres over for Brugere af Anlægget, som ved deres Benyttelse har paadrægt Ejeren Erstatningsansvar.

§ 73.

1. Ved Indbringelse for Vandløbsretten af en Sag angaaende et Spildevandsanlæg har Rekvirenten foruden at meddele de fornødne Oplysninger om Sagens Genstand tillige at angive, hvilke Ejendomme der anses interesserede i Anlægget eller berøres af dette. I øvrigt har Vandløbsretten særlig at indvarsle Fiskeriministeriet, Bredejerne ved Vandløbet, Søen eller Havomraadet paa det Sted, hvor Spildevandsledningen tænkes udledet, Indehavere af særlige Fiskerirettigheder, vedkommende kommunale Bestyrelse og Sundhedskommission og for en Søs Vedkommende Søjeren. For saa vidt der skønnes at være Fare for Forurening af Fiskevande, udpeger Fiskeriministeriet en fiskerisagkyndig, der deltager i Sagens Behandling, men ikke deltager i Afsigelsen af Kendelsen. Den sagkyndiges Honorar fastsættes af Vandløbsretten og henregnes til Sagens Omkostninger.

2. Naar en Sag angaaende et Spildevandsanlæg er indbragt for Vandløbsretten, har denne at forlange sig forelagt alle til Sagens fuldstændige Bedømmelse nødvendige tekniske, biologiske og hygiejniske Oplysninger og derefter at afgøre, om Sagen bør fremmes eller ikke.

3. Saafremt Sagen drejer sig om Omdannelse af et bestaaende Anlæg, fastsætter Vandløbsretten det bestaaende Anlægs Værdi til Brug ved Beregningen af den Godtgørelse, der vil være at yde de oprindelige Deltagere.

4. Findes det, at Sagen bør nyde Fremme, fastsættes i Kendelsen nøjagtige Bestemmelser om de nye Ledningers Beskaffenhed, Størrelse, Fald, Dybde og Retning, hvorved der bliver at tage Hensyn til, ad hvilken Vej Spildevandet paa den mest hensigtsmæssige Maade kan føres til et Vandløb, som er egnet til at modtage det, til Havet eller til et Terræn, hvor Spildevandet uden Skade for Sundheden eller Ulempe for de omliggende Ejendomme kan optages eller anvendes til Overrisling, jfr. dog Lov Nr. 54 af 31. Marts 1926, om Ledningerne skal udføres som Rørledninger eller som aabne Grøfter, og om bestaaende Vandløb skal inddrages under Anlægget eller reguleres. Det bestemmes derhos i Kendelsen, hvilke Servitutpaalæg og Jordafstaaelser, blivende eller midlertidige, der skal finde Sted som fornødne for Anlæggets Gennemførelse, hvilke Erstatninger der som Følge heraf og i øvrigt som Følge af Anlægget vil være at udrede, hvilke Krav der skal stilles til Anlæggets tekniske Udførelse og til den nødvendige Rensning af Spildevandet, herunder ogsaa om Spildevand fra industrielle Virksomheder o. lign. skal underkastes særskilt